

opusdei.org

**"Kad jūs patiešām
mīlat, jūs vairs
neredzat otrā
cilvēkā ebreju vai
arābu."**

Jorge Barroso dzimis Barselonā pirms 28 gadiem. Studējis klasisko filoloģiju. Viņš dzīvo Jeruzalemē, kur pārcēlās pirms trim gadiem, lai iegūtu maģistra grādu sengrieķu valodā. Mēs lūdzām viņu pastāstīt, kā viņš izjūt pašreizējo bruņoto konfliktu situāciju Svētajā zemē.

24.12.2023

Vai vari ar sevi iepazīstināt, Horhe?

Es esmu jauns vīrietis, dzimis Barselonā 1995. gadā; mācījos La Farga skolā Sant Cugat del Vallés un sāku studēt klasisko filoloģiju Barselonā. Pēc divu gadu studijām Barselonas Universitātē es devos uz Santjago de Kompostelu, lai pabeigtu studijas. Tur es dzīvoju Colegio Mayor la Estila, kur pavadīju dažus ļoti labus gadus, gandrīz piecus.

Pāris gadus pēc studiju beigšanas man bija iespēja studēt maģistrantūrā sengrieķu valodu Polis institūtā - akadēmiskā iestādē Jeruzalemē, kuras galvenā ideja ir mācīt senās valodas kā dzīvās valodas. Paldies Dievam, man bija

iespēja tur palikt vēl pāris gadus. Šis ir mans trešais gads Jeruzalemē.

Kā notika ierašanās Jeruzalemē?

Jeruzalemē ierados 2021. gada 3. oktobrī, tā bija svētdiena. Tajā laikā joprojām bija spēkā COVID ierobežojumi, tāpēc es paliku mājās, līdz saņēmu e-pastu no Izraēlas Veselības dienesta, kas apstiprināja, ka man ir negatīvs PCR tests, ko es veicu lidostā, tiklīdz piezemējos. Tas notika diezgan ātri, un es varēju doties uz Misi tajā pašā pēcpusdienā. Tā bija mana pirmā pieredze ārpus manām mājām Jeruzalemē.

Kāda ir jūsu pašreizējā profesionālā darbība?

Šobrīd esmu sengrieķu valodas pasniedzējs un grafiskais dizainers institūtā, kurā studēju, Polis Institute. Būtībā es mācu grieķu valodu un izstrādāju valodu grāmatu dizainu, ko mēs izdodam. Man tas ļoti patīk,

īpaši grieķu valodas mācīšana. Šī institūta īpatnība ir tā, ka mēs mācām sengrieķu valodu tā, it kā tā būtu mūsdienu valoda, t. i., mēs runājam sengrieķu valodā stundās un dažkārt arī gaitenēs.

Jums ir YouTube kanāls, kurā dalāties ar saviem lasījumiem. Vai šī aizraušanās ar grāmatām jums palīdz arī šajā kara laikā?

Jā, pilnīgi noteikti, lai gan tā nav vienīgā lieta. Es uzskatu, ka grāmatām piemīt spēks, kas ir līdzvērtīgs vai pārāks par jebkuru izklaides pasākumu, un vislabākais ir tas, ka tās mūs padara labākus visos aspektos. Lasot grāmatas, mēs ne tikai iegūstam vārdu krājumu un valodas bagātību, bet arī disciplīnu, pacietību (kas mūsdienās ir tik nepieciešama), spēju koncentrēties, un, protams, mēs iegūstam kognitīvās spējas, gudrību, sociālās prasmes un vēl ilgi utt? Lasīšana dod

mums visu, turklāt tā arī izklaidē! Es sāku "Frāzes un grāmatas" 1. oktobrī, pirms sākās karš, un arī tas mani pirmajās dienās garīgi diezgan nodarbināja.

Ko jūs mums pastāstītu par Svētā Josefārijas vēstījumu Svētajā zemē, kur kristieši, jūdi un musulmaņi dzīvo plecu pie pleca?

Svētais Hosemarija daudz runāja par brīvības mīlestību, par to, ka ikviens cilvēks tiek uzņemts bez izšķirības; tas, protams, ir ļoti evaņģēliski. Savā mājā es dzīvoju kopā ar dažiem cilvēkiem, kuri šeit ieradās pirms 30 gadiem, un es redzu, ka viņi tagad organiski iekļaujas sabiedrībā, viņiem ir gan ebreju, gan arābu draugi. Tā kā esmu šeit īsāku laiku, man ir bijis mazāk laika, bet, neraugoties uz to, man ir izdevies būt lieciniekam dažām skaistām svinībām kopā ar citu reliģiju pārstāvjiem; arī pateicoties futbola

grupai, kurā es piedalos, es varu savām acīm redzēt, kā ebreji un arābi spēlē kopā, bez jebkādam problēmām.

Kad jūs patiešām mīlat, jūs neredzat otrā cilvēkā ebreju vai arābu, jūs redzat tikai draugu, kuru mīlat. Tātad viens no elementiem, kas palīdz dzīvot kopā, ir tas, ko bieži mēdza teikt svētais Hosemarija un arī pašreizējais Opus Dei prelāts: patiesa draudzība, nesavtīga mīlestība pret visdažādākajiem cilvēkiem. Manuprāt - un, iespējams, es kļūdos - draudzība ir viens no visspēcīgākajiem spēkiem. Mīlestība sasniedz visu. Tāpēc, piedodiet par vārdu spēli, ir nepieciešams draudzības "krusta karš", bet visā pasaulē, ne tikai šeit.

Kā jūs rūpējaties šajā laikā par cilvēkiem, kas ir Opus Dei? Varbūt ir cilvēki, kas ir pārvietoti vai atrodas lielākos konfliktos... Kā jūs

izrādāt viņiem ģimenes mīlestību šādās sarežģītās situācijās?

Mēs cenšamies pēc iespējas normālāk apkalpot visus, bet ir tiesa, ka daži no Darba (arābi) kara sākumā bailēs nevēlējās pamest savas mājas. Tāpēc viņi ir tikuši apmeklēti pa telefonu vai ar citu saziņas līdzekļu palīdzību.

Valsts ziemeļos mums nav centra, tāpēc parasti mēs apkalpojam Darba ļaudis no Jeruzalemes. Katru nedēļas nogali priesteris un bieži arī kāds lajs ar automašīnu dodas uz Haifu vai Nācareti, lai apmeklētu ģimenes un draugus.

Arī kara laikā? Jā, pat kara pirmajā nedēļas nogalē viņi devās viņus apciemot. Es patiešām apbrīnoju tos, kas devās uz ziemeļiem. Bet viņi teica, ka viņi pieraduši tā dzīvot un ka nekas nenotiks. Un, paldies Dievam, ar viņiem nekas nav noticis.

Un, protams, mēs ļoti rūpīgi rūpējamies, lai viņi būtu pasargāti no apšaudes, lai viņu radniekiem viss būtu kārtībā un tā tālāk.

Un mēs, kas dzīvojam mājās, cenšamies par to pārāk daudz nerunāt, jo cenšamies citiem parādīt, kā labi pavadīt laiku, jo īpaši tiem, kas pie tā mazāk pieraduši vai kam ir karā iesaistīti draugi. Mēs cenšamies būt pozitīvi un redzēt lietas ar pārdabisku redzējumu (kā mums teica prelāts), un, pateicoties jūsu lūgšanām, mums tas izdodas.

Kara sākumā viens no mājas iemītniekiem, kurš nav no Darba, teica: "Es priecājos, ka dzīvoju kopā ar jums šajā mājā, nevis kaut kur citur". Tas vēlreiz apliecina, ka mīloša ģimenes atmosfēra ir vislabākais garīgai, psihiskai un fiziskai veselībai.

Vai jūs varētu mums pastāstīt kaut ko par Saxum interpretācijas

**centru, ko veicina Opus Dei ticīgie,
sadarbības partneri un draugi
Svētajā zemē. Vai šobrīd notiek
kāda darbība?**

Līdz gada beigām plānotās
aktivitātes ar svētceļniekiem ir
atceltas. Nākamie būs atkarīgi no
konflikta attīstības un no tā, kad
ārvalstu aviokompānijas atsāks
lidojumus. Kas attiecas uz Saksumas
Apmeklētāju centru, tas uz laiku ir
slēgts, jo tajā nav svētceļnieku, bet
nupat tas atkal ir atvērts. Tas ir
centrs, kur var just dialogu un
interesi par kristietību pat
nekristiešu vidū un kur var redzēt,
ka ir daudz cilvēku, kuri vēlas
līdzāspastāvēšanu un mieru.

**Plašsaziņas līdzekļi nepārtraukti
pārraida ziņas par konfliktu, bet
dzīvot uz vietas ir pavisam
savādāk. Kādu vēstījumu jūs
nodotu tiem, kas konfliktu redz no
ekrāna?**

Es teiktu daudz ko... Pirmkārt, ka viena vai otra apzīmogošana neveicina mieru nevienā konfliktā kopumā. Man šķiet, ka mūsdienās "etiķetēšana" ir sinonīms "nostādīt cilvēkus pretējās pusēs", un šādā veidā ir grūti atrisināt konfliktus. Un, otrkārt, mums ir jāpaļaujas uz Dievu, mums, kas esam Viņa mīļotie bērni; lai mēs noslīcinām ļaunumu labā pārpilnībā; lai mēs piepildām dienu ar gandarīšanas darbiem; lai mēs mierinām Dievu arī ar savu svētumu. Varbūt tā ir "kaimiņattiecību teoloģija", bet Dieva Tēva sirdij noteikti sāp - pat vairāk nekā mums -, redzot, kā Viņa bērni viens otru iznīcina.

Vai jūs varētu mums dot iemeslu cerēt uz mieru un skaistu, pozitīvu Svētās zemes vērtību, lai mēs šo teritoriju neuztvertu tikai kā vardarbības anklāvu?

Protams, Svētā zeme ir vieta, kur ticība ir jūtama, īpaši Jeruzalemē. Katru gadu simtiem tūkstošu cilvēku dodas uz turieni, lai satiktu dzīvo Jēzu. Dievs vien zina, cik daudz cilvēku ir tikušies aci pret aci ar Jēzu - es esmu bijis liecinieks, - vai arī cik daudz cilvēku ir atgriezušies pie Tēva kā blēdīgais dēls. Un vēl vairāk.

Daudzi, daudzi, daudzi cilvēki ceļo uz Svēto zemi, cilvēki no visas pasaules. Daudzkārt man ir bijusi iespēja doties uz Misi Golgātā un pievienoties svētceļnieku grupām, kas svin Misi savās valodās. Tas mani aizkustina, kad es piedalos šajās misēs visās valodās un redzu tik atšķirīgus cilvēkus, kas ir apņēmuši vienu un to pašu mīlestību uz Dievu. Esmu daļēji "pieradis" apmeklēt Misi Kalvārijā, un dažreiz es neuzkrītoši skatos uz cilvēkiem sev apkārt, un patiešām var redzēt, kā Kungs viņos darbojas. "Dieva roka nav saīsināta," kā mēdza sacīt svētais Hosemarija,

citējot kādu Bībeles fragmentu, un arī šodien jūsu zemē notiek brīnumi, joprojām notiek brīnumi.

Visbeidzot, šajā reģionā dzīvojošajiem cilvēkiem - šeit dzīvojošajiem vienkāršajiem cilvēkiem - ir vērtības, kas mani ļoti iespaido un no kurām mums ir jāmacās: mīlestība un uzticība ģimenei, kā arī augsts goda - gan individuālā, gan kolektīvā - novērtējums.

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lv-lv/article/kad-jus-patiesam-milat-jus-
vairs-neredzat-otra-cilveka-ebreju-vai-
arabu/](https://opusdei.org/lv-lv/article/kad-jus-patiesam-milat-jus-vairs-neredzat-otra-cilveka-ebreju-vai-arabu/) (9.04.2026)